



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Replica Ioan. Eckii Adversvs Scripta secunda Buceri
apostatæ super actis Ratisponæ**

Eck, Johannes

Ingolstadii, 1543

VD16 E 416

Luder asseruit purgatorium co[n]stantissime, & postea damnauit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30106

4. Morituri per mortem omnia soluunt.
5. Imperfecta charitas morituri necessario secum fert magnum timorem, qui satis est se solo facere pœnam purgatorij.
6. In purgatorio est prope desperatio: in expositione dicitur quod sit desperatio.
7. Animabus in purgatorio sicut minuitur horror, ita augetur charitas.
8. Non est probatum ullis rationibus aut scripturis, quod sint extra statum merendi.
In declaratione dicit eas sine intermissione peccare.
9. Nec animæ in purgatorio sunt certę de sua beatitudine & securæ.
10. Papa per remissionem plenariam pœnarum intelligit à seipso tantummodo impositarum.
11. Papa animabus in purgatorio nullam remittit pœnam, quā in hac vita debuissent soluere secū dū canones.
12. Qualem potestatem habet Papa in purgatorium generaliter, talem habet quilibet episcopus & curatus in sua dioccesi & parochia specialiter.
13. Quilibet Christianus vere compunctus habet remissionem plenariam à pœna & culpa.
14. Thesauri ecclesię, unde Papa dat indulgentias, non sunt merita Christi, & sanctorum.

Luther iā
negat purgatorij.

Responde
Bucer.

Hic clare liquet Lutherum non solū in venijs, sed multis alijs defecisse, Anno domini 1517, potissimum de pœnitentia, de statu merendi, de purgatorio: licet dum quotidie in peius proficeret, in hanc tandem venit dementiam, ut omnino negaret purgatorium cum Pighardis, quos toties ob id vocauerat hæreticos, Anno gratiæ 1530, sicut eius erroribus tūc mox respondi. Quid tu facis Bucer, magister tuus iactauit in disputatione Lipsica, Anno dñi 1519, se scire esse purgatorij, et quod certus esset de purgatorio: cur vos modo

modo negatis purgatorium, aut mentitus est magister vester, qui in resolutione concl. 15. de indulgentiis asseruit, certissimo sibi constare purgatorium esse.

Conqueritur Bucer, Lutherum iam suum à Papa inauditum condemnatum esse, excommunicatum & satanæ traditum. Dico vt res acta est: primo Luther citatus fuit, sed cōtumaciter venire neglexit, & in cēsuras incidit. Contumacia autē eius nō obstante, auditus fuit à sedis apost. legato Thoma de Vio Caietano. Ita enim cupiebat & rogabat fieri Fridericus elector Saxo. Luthero vero non comparente, commisit Papa reuideri libros suos, vnde plures articuli per viros doctos fuerunt extracti, & foliatim optimo pontifici Leoni X. ostensi. Post plures ergo commissiones factas, & examina per trimestre diligentissime habita, pontifex certos articulos quadraginta condemnauit & Lutherum citauit denuo, dato 60. dierum termino, quibus elapsis Luthero perseuerante, obstinato ac inobediente animo, etiam ipse pro hæretico condemnatus est. Ex quibus iam liquet, querelam Buceri iniuste motam: nam dicit ipsum condemnatum inauditum, cum ipse ad audientiam citatus venire contumaciter contempserit. Et potesne dicere inauditum fuisse Lutherum, cuius tot tunc extabant libri resolutionum, in quibus mentem suam, intentionem, ac sententiam non semel toti mundo declarauerat: Porro falsum dicit Bucere, eum fuisse condemnatum & satanæ traditum: quia non ipse, sed dogmata eius erronea fuerunt condemnata iuxta veterum Cōciliorum morem. Nam sic aliud est doctrinam damnare, & aliud personam. Post vero doctrinæ condemnationem, euocato Luthero & 60. diebus expectato, quia contumaciter se absentauit, quid aliud faceret pontifex, quàm quod membrum putridum à corpore ecclesiæ præcideret, & satanæ traderet: sicut Paulus apostolus Corinthium, Hymerçum, Alexãdrum, id quod

Luther iuste à Papa damnatus

D Aposto